EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2013 06 11
COM(2013) 349 final

2013/0184 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, Liuksemburgo protokolo dėl su geležinkelių riedmenimis susijusių dalykų, priimto Liuksemburge 2007 m. vasario 23 d., patvirtinimo Europos Sąjungos vardu

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1. Šio pasiūlymo tikslas

Komisija siūlo Europos Sąjungai patvirtinti Konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, protokolą dėl su geležinkelių riedmenimis susijusių dalykų (toliau – Geležinkelių protokolas arba Liuksemburgo protokolas), priimtą diplomatinėje konferencijoje, globojamoje Tarptautinio privatinės teisės unifikavimo instituto (UNIDROIT) ir Tarptautinės tarptautinio vežimo geležinkeliais organizacijos (COTIF), Liuksemburge 2007 m. vasario 12–23 d.

Europos Sąjunga 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimu[1] nusprendė pasirašyti Geležinkelių protokolą ir jį faktiškai pasirašė 2009 m. gruodžio 10 d.

2. Keiptauno konvencija ir Geležinkelių protokolas

2.1. Taikymo sritis

Konvencija dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga (toliau – Keiptauno konvencija arba Konvencija), ir jos protokolas dėl su orlaivių įranga susijusių dalykų (toliau – Protokolas dėl orlaivių) buvo priimti diplomatinėje konferencijoje, surengtoje 2001 m. spalio 29 d.–lapkričio 16 d. Keiptaune.

Europos Sąjunga 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimu patvirtino prisijungimą prie Keiptauno konvencijos ir Protokolo dėl orlaivių ir 2009 m. balandžio 28 d. deponavo prisijungimo dokumentą.

Konvencijoje nustatomos vienodos taisyklės dėl tarptautinio intereso (garantinis susitarimas, susitarimas išlaikant nuosavybės teisę arba ilgalaikės nuomos susitarimas), susijusio su tam tikromis mobiliosios įrangos kategorijomis, nurodytomis protokoluose, susijusiuose su šiomis kategorijomis: orlaiviai, geležinkelių riedmenys ir kosminės erdvės priemonės, sukūrimo ir poveikio.

Dokumentą sudaro pagrindinė Konvencija, kuria nustatomos teisės normos, taikomos visoms mobiliosios įrangos mobiliųjų elementų kategorijoms, ir nemažai konkrečių protokolų, kuriais nustatomos specialios taisyklės, taikomos konkrečių tipų įrangai.

Šiais protokolais gali būti iš dalies keičiama Konvencija, jei tai reikalinga dėl konkrečių atitinkamo sektoriaus ypatybių. Todėl kiekvienos mobiliosios įrangos kategorijos atžvilgiu pirmenybę turi Protokolas, o ne Konvencija. Konvencijoje nustatyti valstybių narių įsipareigojimai priklauso nuo protokolo, prie kurio jos prisijungia. Konvencija gali būti taikoma mobiliosios įrangos kategorijai tik įsigaliojus atitinkamam protokolui ir tik to protokolo šalių santykiuose. Tačiau Konvenciją ir Protokolą tuomet būtina skaityti kartu kaip vieną dokumentą.

Konvencija taikoma, kai skolininkas yra įsikūręs susitariančiojoje šalyje (3 straipsnis), kadangi skirtinguose protokoluose numatyti konkretūs siejantys veiksniai (t. y. registracijos valstybė). Konvencijoje nustatytas interesas (1 ir 2 straipsniai) susijęs ne tik su registruotu turtu, bet ir su gretutinėmis teisėmis bei pajamomis, o atitinkamame protokole gali būti numatyta, kad Konvencija taikoma turto pardavimui (Konvencijos 41 straipsnis). Konvencijoje sustiprinamos šio bendro intereso *in rem*, susijusio su mobiliosios įrangos turtu, naudos gavėjų teisės, jei skolininkas nevykdytų savo įsipareigojimų (8–15 straipsniai). Konvencijoje taip pat nustatyta tarptautinė kreditorių interesų, susijusių su įvairių kategorijų

[1] OL L 331, 2009 12 16, p. 1.

mobiliosios įrangos turtu, registravimo sistema (16–26 straipsniai), pagal kurią užregistruotas kreditoriaus interesas turi pirmenybę (29 straipsnis).

2.2. Geležinkelių protokolo tikslai

Šiuo dokumentu siekiama palengvinti labai vertingų geležinkelių riedmenų finansavimą sukuriant ypatingai tvirtą tarptautinę garantiją kreditoriams (pardavėjams kreditan ir institucijoms, krediuojančioms tokius pardavimus), pagal kurią jiems suteikiama absoliuti pirmenybė šio turto atžvilgiu tarptautiniame registre.

Geležinkelių protokole nustatytos tam tikros taisyklės dėl užregistruotų tarptautinių interesų, suteikiamų tam tikrų tipų kreditoriams, finansuojantiems geležinkelių riedmenis, t. y. įkaito davėjui, sąlyginiam pardavėjui ar nuomotojui, pirmenybės ir vykdymo. Be to, Protokole kreditoriams numatytos konkrečios teisės gynimo priemonės (VII straipsnis) ir trys alternatyvos teisės gynimo priemonės skolininko nemokumo atveju (IX straipsnis). Pagal III skyrių tarptautiniu registru galima naudotis internetu ir sukuriama priežiūros institucija. Galiausiai pagal XXV straipsnį esant tam tikroms sąlygoms susitariančiosios šalys gali teikti pareiškimus dėl išimčių viešųjų paslaugų srityje.

Geležinkelių protokolu sukuriama tarptautinė unikalaus ir nekintamo tarptautinių interesų registravimo sistema. Protokolu papildoma ir remiama Europos transporto priemonių identifikavimo numerių sistema (priimta pagal Geležinkelių sąveikos direktyvą). Ja užtikrinama, kad šalys galėtų užsiregistruoti ir atlikti paiešką internetu pagal savo interesus, nesvarbu, kur jos būtų ES; taigi užtikrinama, kad registru būtų galima naudoti 24 val. per dieną.

Toks dokumentas, kuriuo skatinamos kapitalo investicijos į geležinkelių sektorių ir tikros nuomos rinkos sukūrimas, turėtų būti labai naudingas Europos geležinkelių pramonei, bankams ir vyriausybėms.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS REZULTATAI

Po Komisijos iniciatyvos siūlyti patvirtinti 2009 m. ES pasirašytą Geležinkelių protokolą, surengtos konsultacijos su Geležinkelių darbo grupe – įvairių pramonės sektorių asociacija, skirta Geležinkelių protokolui įgyvendinti, kurios nariai, be kita ko, yra *Bombardier Transportation*, *Deutsche Bahn, English Welsh and Scottish Railways*, Europos investicijų bankas, Tarptautinio vežimo geležinkeliais tarpvyriausybinė organizacija (OTIF), Tarptautinė geležinkelių sąjunga (UIC) ir Europos geležinkelių pramonės sąjunga.

Per konsultacijas pirmiausia pabrėžtas glaudus Geležinkelių protokolo sudarymo ir 4-ojo geležinkelių dokumentų rinkinio priėmimo 2013 m. sausio 30 d. ryšys.

4-ojo geležinkelių dokumentų rinkinio tikslas – skatinti daugiau inovacijų ES geležinkelių sektoriuje atveriant ES keleivių vežimo vidaus keliais rinkas konkurencijai, supaprastinant geležinkelių riedmenų leidimų išdavimo procedūras ir pagerinant infrastruktūros valdymą. Jį sudaro pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais iš dalies keičiamos trys direktyvos ir du reglamentai, taip pat komunikatas ir trys ataskaitos[2] ir jame pabrėžiama geležinkelių riedmenų finansavimo svarbia remiant finansinių rinkų atvėrimą, kurio siekiama Geležinkelių protokolu.

Priėmus Geležinkelių protokolą bus paremtos naujos investicijos į geležinkelių riedmenis ES, o tai bus naudinga veiklos vykdytojams ir visuomenei. Skatinant daugiau investicijų į

[2] Informacija apie 4-ąjį geležinkelių dokumentų rinkinį pateikta šiuo adresu http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/kallas/headlines/news/2013/01/fourth-railway-package_en.htm.

infrastruktūrą ir remiant darbo vietas gamybos sektoriuje Geležinkelių protokolu prisidedama prie ES ekonomikos augimo darbotvarkės.

Geležinkelių protokolas taip pat dera su tikslais paremti perėjimą prie ekologiškesnių ir tvaresnių transporto priemonių, kaip antai geležinkelių transporto, kaip pabrėžta 2011 m. Transporto baltojoje knygoje[3].

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3. Europos Sąjungos įgaliojimai

Keiptauno konvencija ir jos protokolai iš dalies priklauso išimtinei Europos Sąjungos kompetencijai. Atitinkamai valstybės narės negali ratifikuoti protokolų, kol ES jų nepatvirtina.

Tarybos sprendimais ES prisijungė prie Protokolo dėl orlaivių tuo pačiu metu kaip ir prie Keiptauno konvencijos (2009 m. balandžio 28 d.)[4] ir Geležinkelių protokolą pasirašė 2009 m. gruodžio 10 d.[5] Pasirašant Geležinkelių protokolą buvo pateiktas Europos bendrijos pareiškimas dėl kompetencijų pagal Geležinkelių protokolo XXII straipsnio 2 dalį, kuria nustatyta, kad regioninė ekonominės integracijos organizacija pasirašymo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo metu pateikia (bendrą) pareiškimą ir jame nurodo Geležinkelių protokole reglamentuojamus klausimus, kuriuos tos organizacijos valstybės narės perdavė jos kompetencijai.

Pasirašymo metu pateikto pareiškimo dėl Bendrijos kompetencijos 6 punktas turėtų būti iš dalies pakeistas ir atnaujintas, siekiant atsižvelgti į Komisijos sprendimą 2012/757/ES ir ištaisyti nuorodą į Protokolo V straipsnio 2 dalį, kuri turėtų būti nuorodą į XIV dalį. Todėl patvirtinimo metu pareiškimas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas. Pataisytas pareiškimo dėl Europos Sąjungos kompetencijų tekstas pateiktas priede.

Tam tikri Geležinkelių protokolo reglamentuojami klausimai priklauso Europos Sąjungos išimtinei kompetencijai ir daro poveikį 2000 m. gruodžio 22 d. Reglamentui (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo[6], 2000 m. gegužės 29 d. Reglamentui (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų[7] ir 2008 m. birželio 17 d. Reglamentui (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I)[8]. Be to, yra Europos Sąjungos teisės aktų, susijusių su Geležinkelių protokolo reglamentuojamais klausimais, kurie daro poveikį 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2008/57/EB dėl geležinkelių sistemos sąveikos Bendrijoje (nauja redakcija)[9] ir 2004 m. balandžio 29 d. Reglamentui (EB) Nr. 881/2004, įsteigiančiam Europos geležinkelio agentūrą[10].

4. Pareiškimai dėl Europos Sąjungos išimtinei kompetencijai priklausančių dalykų

---

3 Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas, COM(2011) 144 galutinis, 2011 3 28.

4 2009/370/EB, OL L 121, 2009 12 15, p. 3.

5 2009/940/EB, OL L 331, 2009 12 16, p. 1–16.

6 OL L 12, 2001 1 16, p. 1.

7 OL L 160, 2000 6 30, p. 1.

8 OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

9 OL L 191, 2008 7 18, p. 1.

10 OL L 220, 2004 6 21, p. 3.

Pagal kai kurias Geležinkelių protokolo taisykles susitariančiosios šalys privalo arba gali pateikti pareiškimus dėl jo nuostatų taikomumo arba taikymo srities arba jų įgyvendinimo būdo.

Europos Sąjunga turi įgaliojimą teikti pareiškimus, susijusius su Geležinkelių protokolo VI, VIII, IX, ir X straipsniais, kurių dalykai priklauso jos išimtinei kompetencijai.

Geležinkelių protokolo VI straipsnyje (*teisės pasirinkimas*) nustatyta, kad susitarimo arba susijusios garantinės sutarties šalys gali pasirinkti taikomą teisę. Taigi, juo reglamentuojamas dalykas, kuriam taikomas 2008 m. birželio 17 d. Reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I).

Ši plataus masto galimybė pasirinkti teisę nedera su sistema, nustatyta pagal Reglamentą Nr. 593/2008.

Panašiai kaip numatyta 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendime 2009/370/EB dėl Bendrijos prisijungimo prie 2001 m. lapkričio 16 d. Keiptaune kartu priimtų Konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, ir jos Protokolo dėl su orlaivių įranga susijusių klausimų Europos Sąjungos valstybės narės toliau taikys Reglamento Nr. 593/2008 nuostatas.

Kadangi VI straipsnis taikomas, tik jeigu patvirtinant Geležinkelių protokolą pateikiamas pareiškimas pagal Geležinkelių protokolo XXVII straipsnį, Europos Sąjunga neturėtų teikti pareiškimo dėl VI straipsnio taikymo.

Keiptauno konvencijos 55 straipsnyje „Deklaracijos dėl teismo skiriamų teisės gynimo priemonių, kol laukiama galutinio sprendimo“ numatyta galimybė netaikyti visų arba dalies 13 arba 43 straipsnių arba abiejų straipsnių nuostatų. Prisijungdama prie Keiptauno konvencijos Europos Sąjunga pareiškė, kad 13 ir 43 straipsniai bus taikomi tik pagal Reglamento „Briuselis I“[11] 31 straipsnį. Reikėtų pabrėžti, kad tas pareiškimas visiškai taikomas Keiptauno konvencijos su pakeitimais, padarytais Geležinkelio protokolo VIII straipsniu, 13 ir 43 straipsnių versijoms. Kaip nurodyta Geležinkelių protokolo XXIX straipsnyje „Pareiškimai pagal Konvenciją“, pagal Keiptauno konvenciją pateikti pareiškimai, įskaitant pateiktus pagal 55 straipsnį, yra laikomi pateiktais pagal Geležinkelių protokolą, jeigu nenurodyta kitaip.

Pagal VIII straipsnio 1 dalį, Protokolo VIII straipsnis, kuriuo reglamentuojamos laikinosios teismo skiriamos teisės gynimo priemonės, visiškai ar iš dalies taikomas, tik jei susitariančioji šalis yra pateikusi atitinkamą pareiškimą. Jei susitariančioji šalis teikia tokį pareiškimą dėl VIII straipsnio 2 dalies, jame privalo nurodyti laikotarpį, per kurį teismas turi paskirti Konvencijos 13 straipsnio 1 dalyje nurodytas laikinąsias teisės gynimo priemones. Siūloma, kad panašiai, kaip buvo numatyta dėl prisijungimo prie Protokolo dėl orlaivių, Europos Sąjunga neturėtų teikti VIII straipsnyje nurodyto pareiškimo pagal XXVII straipsnio 2 dalį.

IX straipsnis (*Teisės gynimo priemonės nemokumo atveju*) ir X straipsnis (*Pagalba nemokumo atveju*) yra iš esmės identiški atitinkamos Protokolo dėl orlaivių nuostatoms, kurių Taryba nusprendė netaikyti. Iš tikrųjų nurodytos nuostatos taikomos, tik kai susitariančioji šalis, kuri turi pirminę jurisdikciją bankroto atveju, pateikia teigiamą pareiškimą šiuo tikslu pagal XXVII straipsnį.

Komisijos nuomone, kai bankroto atveju pirminę jurisdikciją turi ES valstybė narė, vietoj Geležinkelių protokolo visais atvejais turėtų būti taikomas 2000 m. gegužės 29 d. Reglamentas Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų, panašiai, kaip buvo numatyta dėl Keiptauno konvencijos ir jos Protokolo dėl orlaivių. Komisija, siekdama šio tikslo ir norėdama išlaikyti

[11] OL L 121, 2009 5 15, p. 7.

teisinį tikrumą, rekomenduoja, kad Europos Sąjunga nei visiškai, nei iš dalies netaikytų nė vienos iš Protokolo IX straipsnyje nurodytų alternatyvų.

Taigi siūloma Europos Sąjungai neteikti nei Protokolo IX straipsnyje nurodyto pareiškimo pagal XXVII straipsnio 3 dalį, nei X straipsnyje nurodyto pareiškimo dėl pagalbos nemokumo atveju, kuris susijęs su IX straipsnyje nurodytu pareiškimu, pagal XXVII straipsnio 1 dalį.

2013/0184 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, Liuksemburgo protokolo dėl su geležinkelių riedmenimis susijusių dalykų, priimto Liuksemburge 2007 m. vasario 23 d., patvirtinimo Europos Sąjungos vardu

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą[1],

kadangi:

(1) Europos Sąjunga deda pastangas, kad būtų sukurta bendra teisminė erdvė, grindžiama teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu;

(2) 2007 m. vasario 23 d. Liuksemburge priimtas Konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga (toliau – Keiptauno konvencija), protokolas dėl su geležinkelių riedmenimis susijusių dalykų (toliau – Geležinkelių protokolas) veiksmingai prisideda prie reguliavimo tarptautiniu lygmeniu. Todėl tikslinga kuo greičiau pradėti taikyti šio dokumento nuostatas, susijusias su Europos Sąjungos išimtinei kompetencijai priklausančiais klausimais;

(3) Komisija Europos bendrijos vardu derėjosi dėl Geležinkelių protokolo dalių, priklausančių išimtinei Europos bendrijos kompetencijai;

(4) Geležinkelių protokolo XXII straipsnio 1 dalyje numatyta, kad regioninės ekonominės integracijos organizacijos, kurių kompetencijai priklauso tam tikri Geležinkelių protokole reglamentuojami dalykai, gali pasirašyti, priimti, patvirtinti šį protokolą arba prie jo prisijungti;

(5) Geležinkelių protokole nagrinėjami ir kai kurie klausimai, reglamentuojami 2000 m. gruodžio 22 d. Reglamente (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo[2], 2000 m. gegužės 29 d. Reglamente (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų[3], 2008 m. birželio 17 d. Reglamente (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I)[4], 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/57/EB dėl

[1] OL C , , p. .
[2] OL L 12, 2001 1 16, p. 1.
[3] OL L 160, 2000 6 30, p. 1.
[4] OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

geležinkelių sistemos sąveikos Bendrijoje (nauja redakcija)[5] ir 2004 m. balandžio 29 d. Reglamente (EB) Nr. 881/2004, įsteigiančiame Europos geležinkelio agentūrą[6];

(6) Europos bendrija Geležinkelių protokolą pasirašė 2009 m. gruodžio 10 d., po to, kai priimtas 2009 m. lapkričio 30 d. Sprendimas 2009/940/EB[7], kuriuo Taryba suteikė įgaliojimą pasirašyti;

(7) Europos Sąjunga turi išimtinę kompetenciją kai kuriais Geležinkelių protokolo reglamentuojamais klausimais, o valstybių narių kompetencijai priklauso kiti šio dokumento reglamentuojami klausimai;

(8) todėl Europos Sąjunga turėtų patvirtinti Geležinkelių protokolą. Geležinkelių protokolo XXII straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad regioninė ekonominės integracijos organizacija pasirašymo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo metu pateikia pareiškimą ir jame nurodo šiame protokole reglamentuojamus klausimus, kuriuos tos organizacijos valstybės narės perdavė jos kompetencijai;

(9) pareiškimas dėl Europos bendrijos kompetencijų buvo pateiktas pasirašant dokumentą. Rekomenduotina šį pareiškimą atnaujinti patvirtinant Geležinkelių protokolą, siekiant atsižvelgti į teisėkūros raidą ir ištaisyti faktinę klaidą ankstesniame pareiškime;

(10) Geležinkelių protokolo VII, VIII, IX ir X straipsniai taikomi tik tuo atveju, jei susitariančioji šalis pagal minėto Protokolo XXVII straipsnį pateikė atitinkamą pareiškimą, ir tik tame pareiškime nurodytomis sąlygomis. Patvirtindama Geležinkelių protokolą, Europos Sąjunga neteiks nei pareiškimo pagal XXVII straipsnio 2 dalį dėl VIII straipsnio taikymo, nei pareiškimų, kuriuos leidžiama teikti pagal XXVII straipsnio 1 ir 3 dalis. Valstybių narių kompetencija su nemokumu susijusių materialinės teisės normų srityje nesikeis;

(11) Jungtinė Karalystė ir Airija yra saistomos 2000 m. gruodžio 22 d. Reglamentu (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, 2000 m. gegužės 29 d. Reglamentu (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų ir 2008 m. birželio 17 d. Reglamentu (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I), todėl jos dalyvauja priimant šį sprendimą;

(12) pagal Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos vardu patvirtinamas Konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, protokolas dėl su geležinkelių riedmenimis susijusių dalykų, priimtas Liuksemburge 2007 m. vasario 23 d.

Protokolo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

[5] OL L 191, 2008 7 18, p. 1.
[6] OL L 220, 2004 6 21, p. 3.
[7] OL L 331, 2009 12 16, p. 1–16.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas paskiria asmenį, kuris įgaliojamas Europos Sąjungos vardu deponuoti Protokolo XXVII straipsnyje numatytą patvirtinimo aktą ir taip išreikšti Europos Sąjungos sutikimą laikytis Protokolo.

3 straipsnis

Patvirtindama Protokolą, Europos Sąjunga teikia priede išdėstytą pareiškimą, laikydamasi Protokolo XXII straipsnio 2 dalies.

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja …[1].

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

[1] Susitarimo įsigaliojimo datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

PRIEDAS

Pareiškimas pagal XXII straipsnio 2 dalį dėl Europos Sąjungos kompetencijos Konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, protokolo dėl su geležinkelių riedmenimis susijusių dalykų (Geležinkelių protokolo), priimto Liuksemburge 2007 m. vasario 23 d., reglamentuojamais klausimais, kuriuos valstybės narės perdavė Europos Sąjungos kompetencijai

1. Geležinkelių protokolo XXII straipsnyje nustatyta, kad regioninės ekonominės integracijos organizacijos, kurias sudaro nepriklausomos valstybės ir kurių kompetencijai priklauso tam tikri šiame Protokole reglamentuojami klausimai, gali jį patvirtinti, jeigu pateikia XXII straipsnio 2 dalyje nurodytą pareiškimą. Europos Sąjunga nusprendė patvirtinti Geležinkelių protokolą, todėl teikia tokį pareiškimą.

2. Dabartinės Europos Sąjungos valstybės narės yra Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Airija, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrijos Respublika, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Portugalijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė.

3. Tačiau pagal Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, 1 ir 2 straipsnius šis pareiškimas netaikomas Danijos Karalystei.

4. Šis pareiškimas netaikomas valstybių narių teritorijoms, kuriose negalioja Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo, ir juo nedaromas poveikis tokiems teisės aktams ar pozicijoms, kuriuos atitinkamos valstybės narės pagal Geležinkelių protokolą gali priimti tų teritorijų vardu ir interesais.

5. Europos Sąjungos valstybės narės perdavė kompetenciją Bendrijai klausimais, kurie gali turėti poveikį 2000 m. gruodžio 22 d. Reglamentui (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo[20], 2000 m. gegužės 29 d. Reglamentui (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų[21], 2008 m. birželio 17 d. Reglamentui (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I)[22], 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2008/57/EB dėl geležinkelių sistemos sąveikos Bendrijoje (nauja redakcija)[23] ir 2004 m. balandžio 29 d. Reglamentui (EB) Nr. 881/2004, įsteigiančiam Europos geležinkelio agentūrą[24], ir gali pakeisti šiuose reglamentuose nustatytas taisykles.

6. Kiek tai susiję su transporto priemonių numeravimo sistema, ES Sprendimu 2006/920/EB (2006 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos sprendimas dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos Traukinių eismo organizavimo ir valdymo posistemio techninių sąveikos specifikacijos), kuris neseniai buvo atnaujintas Komisijos sprendimu 2012/757/ES, priėmė numeravimo sistemą, tinkamą geležinkelių riedmenims identifikuoti, kaip nurodyta Geležinkelių protokolo XIV straipsnyje.

---

20 OL L 12, 2001 1 16, p. 1.
21 OL L 160, 2000 6 30, p. 1.
22 OL L 177, 2008 7 4, p. 6.
23 OL L 191, 2008 7 18, p. 1.
24 OL L 220, 2004 6 21, p. 3.

Be to, ES padarė didelę pažangą Europos Sąjungos valstybių narių duomenų keitimosi ir tarptautinio registro srityje priėmusi Sprendimą 2007/756/EB (2007 m. lapkričio 9 d. Komisijos sprendimas, kuriuo priimama bendra nacionalinio geležinkelių riedmenų registro specifikacija, kaip numatyta direktyvų 96/48/EB ir 2001/16/EB 14 straipsnio 4 ir 5 dalyse), kuris buvo neseniai atnaujintas Komisijos sprendimu 2012/757/ES. Europos Sąjungos valstybės narės įdiegė nacionalinius transporto priemonių registrus, taigi reikėtų vengti informacijos dubliavimo su tarptautiniu registru.

7. Europos Sąjunga neteikia nei pareiškimo pagal XXVII straipsnio 2 dalį dėl VIII straipsnio taikymo, nei pareiškimų, kuriuos leidžiama teikti pagal XXVII straipsnio 1 ir 3 dalis. Valstybės narės išlaiko savo kompetenciją su nemokumu susijusių materialinės teisės normų srityje.

8. Įgaliojimai, kuriuos valstybės narės perdavė Europos Sąjungai pagal Europos Sąjungos sutartį ir Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, nuolat kinta. Remiantis Sutartimis, kompetentingos institucijos gali priimti sprendimus, kuriais nustatomos Europos Sąjungos kompetencijos ribos. Todėl Europos Sąjunga pasilieka teisę atitinkamai keisti šį pareiškimą, tačiau tai nėra būtina sąlyga jai įgyvendinti savo kompetenciją Geležinkelių protokolo reglamentuojamais klausimais.